
МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

УДК 339.9

DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.25.21>

Тітова Ю.О.

магістр,

Державний вищий навчальний заклад

«Ужгородський національний університет»

Стебляк Д.М.

доктор філософії,

доцент кафедри міжнародної політики,

Державний вищий навчальний заклад

«Ужгородський національний університет»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4476-7284>

Titova Yulianna, Steblak Diana

State University "Uzhhorod National University"

ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ЕМПІРИЧНИЙ АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОГО ЛІДЕРСТВА ТА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ «АЗІЙСЬКИХ ТИГРІВ»

THEORETICAL AND EMPIRICAL ANALYSIS OF ECONOMIC LEADERSHIP AND INVESTMENT POTENTIAL OF THE "ASIAN TIGERS"

У статті здійснено теоретичний та емпіричний аналіз економічного лідерства та інвестиційного потенціалу «азійських тигрів», а саме Гонконгу, Сінгапуру, Південної Кореї та Тайваню. На основі аналізу історії економічного розвитку «азійських тигрів» встановлено, що в середині XX століття ці країни належали до так званих «країн третього світу», однак завдяки ефективному використанню ПІІ вони змогли здійснити стрімку трансформацію своїх економік. З'ясовано, що прямі іноземні інвестиції стали основним інструментом структурних змін, що сприяли інтеграції національних економік у міжнародні ринки та забезпечили значне економічне зростання. Дослідження підтверджує, що ефективність використання ПІІ у цих країнах зумовлена оптимальним поєднанням зовнішніх і внутрішніх інвестицій, активною підтримкою урядових ініціатив і стабільною політичною ситуацією, що створює сприятливий інвестиційний клімат.

Ключові слова: «азійські тигри», економічне лідерство, інвестиційний потенціал, інвестиції, інвестиційні потоки.

This paper presents a theoretical and empirical analysis of the economic leadership and investment potential of the "Asian Tigers," specifically Hong Kong, Singapore, South Korea, and Taiwan. Based on an examination of the economic development history of the "Asian Tigers," it is established that, in the mid-20th century, these countries were classified as "third world countries." However, through the effective utilization of Foreign Direct Investment (FDI), they were able to undergo rapid economic transformations. It is found that FDI became the principal instrument of structural changes, facilitating the integration of national economies into global markets and contributing to significant economic growth. The study highlights the importance of institutional quality and the capacity of these countries to optimally utilize FDI for ensuring sustainable growth. The research further confirms that the effectiveness of FDI in these countries is attributed to an optimal combination of

© Тітова Ю.О., Стебляк Д.М., 2025

foreign and domestic investments, active governmental support initiatives, and a stable political environment, which together create a favorable investment climate. Additionally, the importance of a highly skilled workforce, advanced technological infrastructure, and innovation capacity is discussed, as these factors enable the countries to maintain competitiveness at the international level. The results of the study indicate that the investment strategies employed by the “Asian Tigers” have contributed to their resilience amid global economic fluctuations, such as financial crises. The overall trend in FDI inflows to the “Asian Tigers” from 1990 to 2024 reveals a positive trajectory, reflecting the successful investment strategies of these countries, particularly in high-tech sectors. Although economic crises, including the 2008 financial crisis, temporarily reduced investment volumes, the countries were able to rapidly recover their positions due to stable institutions and openness to international investment. Based on the analysis of FDI dynamics in these countries, it can be concluded that Hong Kong and Singapore continue to demonstrate sustained growth, affirming their roles as major financial hubs, while South Korea and Taiwan, despite facing challenges, have also been able to restore their investment flows.

Keywords: “Asian Tigers”, economic leadership, investment potential, FDI, investment flows.

Постановка проблеми. Аналіз сучасних змін на світових економічних ринках, зокрема в контексті розширення глобальних фінансових потоків та впровадження технологічних інновацій, вимагає глибшого теоретичного осмислення ролі прямих іноземних інвестицій (далі – ПІІ) як критичного елементу економічного зростання країн, що їх приймають. ПІІ виступають одним з ключових факторів, що визначають траєкторію економічного розвитку, забезпечуючи не лише залучення фінансових ресурсів, але й інтеграцію технологічних інновацій, вдосконалення управлінських практик, а також сприяють трансферу передових технологій. Дані аспекти сприяють підвищенню ефективності виробничих процесів і загальній адаптації національних економік до глобальних змін, що, у свою чергу, є необхідними для підтримання конкурентоспроможності на міжнародних ринках.

Особливу значущість у даному дослідженні займають «азійські тигри», економічне зростання яких є результатом складної взаємодії низки факторів, таких як накопичення капіталу, технологічний прогрес та інституційні зміни. Прямі іноземні інвестиції в цих країнах виконують роль основного механізму інтеграції в глобальні економічні процеси, що, в свою чергу, сприяє не лише підвищенню конкурентоспроможності, але й впровадженню інноваційних технологій, модернізації інфраструктури та трансформації організаційних структур. Вищезгадані процеси є критично важливими для підтримки сталого економічного розвитку і забезпечення лідерських позицій цих країн на міжнародному ринку.

Актуальність цього дослідження зумовлена необхідністю глибшого розуміння механізмів впливу прямих іноземних інвестицій (ПІІ) на економічний розвиток країн «азійських тигрів», що стали важливими гравцями на глобальній економічній арені. У зв'язку з цим вважаємо за необхідне провести теоретичний та емпіричний аналіз економічного лідерства та інвестиційного потенціалу «азійських тигрів», що дозволить виявити ключові фактори успішного залучення ПІІ та їхній вплив на економічну стабільність і конкурентоспроможність країн.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі зростає інтерес до ролі ПІІ у розвитку економік країн «азійських тигрів». Дослідження, проведені Е. Боренштейном, Д. Де Грегоріо та Д.-В. Лі [3], підтверджують, що ПІІ мають позитивний вплив на економічне зростання, особливо в країнах з високим рівнем людського капіталу та інституційної якості. Подібні результати наведені у роботах Д. Б. Дурема [4], який акцентує увагу на важливості абсорбційної здатності для ефективного використання ПІІ. Вивчення інвестиційних моделей у Кореї та Тайвані, здійснене Д. С. Хонгом, М. Кунгом, Л. Цао та іншими [5], показує, що державна підтримка інвестицій та стратегічне планування є важливими аспектами економічного лідерства цих країн.

Однак, незважаючи на значні досягнення в теоретичному та емпіричному аналізі, існують невирішені питання, зокрема щодо оптимізації поєднання зовнішніх і внутріш-

ніх інвестицій для забезпечення сталого розвитку. Також потребує подальшого вивчення вплив інституційних факторів на ефективність використання ПІІ, особливо в умовах глобальних економічних змін, зокрема, необхідно вивчити, яким чином вплив ПІІ може трансформувати структуру економіки, створюючи умови для зростання в нових, специфічних умовах, що виникають під впливом глобалізаційних і технологічних змін.

Формулювання цілей статті. Метою статті є всебічне дослідження економічного лідерства та інвестиційного потенціалу країн, відомих як «азійські тигри», з акцентом на аналіз їхнього економічного зростання, механізмів залучення ПІІ та вивчення впливу цих інвестицій на процеси інтеграції національних економік у глобальну економічну систему.

Виклад основного матеріалу. Аналіз економічної історії свідчить, що країни, які здобули визнання за свої економічні досягнення, зокрема ті, що стали відомими під термінами «азійські тигри» або «Дракони», на початку 1960-х років належали до країн «третього світу». Однак, завдяки ефективному використанню прямих іноземних інвестицій (ПІІ), ці країни здійснили стрімку економічну трансформацію. Прямі іноземні інвестиції стали основним механізмом інтеграції їхніх економік у глобальні економічні процеси, відіграючи вирішальну роль у забезпеченні економічного зростання та структурних змін.

Незважаючи на те, що ці країни не володіли значною економічною потужністю на початку свого розвитку, вони значною мірою залежали від зовнішніх інвестицій для досягнення високих темпів зростання. Більшість економістів характеризувала їх як «економічно відсталі», однак прямі іноземні інвестиції стали одним з тих каталізаторів, що дозволив їм вийти на новий рівень розвитку. Як зазначає Міжнародний валютний фонд, фінансові заходи стимулювання в країнах «азійських тигрів» у 2009 році склали близько 2,6% від ВВП, а до кінця року цей показник досяг 40%, що забезпечило відновлення економік та стабілізацію світової торгівлі [1].

Одним з найбільш важливих аспектів залучення ПІІ є абсорбційна здатність країн, що їх приймають. Це поняття визначається через здатність країни ефективно використовувати іноземні інвестиції, що залежать від декількох ключових факторів, таких як інституційна якість, розвиток людського капіталу та функціонування фінансових ринків. Дослідження Боренштейна Е., Де Грегоріо Д., і Лі Д. показують [2], що лише завдяки високому рівню людського капіталу країни можуть досягти порогового рівня ефективності від залучених ПІІ. Дані Світового банку підкреслюють, що інституційна якість є критичним чинником для абсорбції інвестицій та забезпечення їх ефективного використання в економіках країн, що їх приймають [3].

Подальші емпіричні дослідження підтверджують, що інституційна якість і людський капітал є основними детермінантами зростання, обумовленого ПІІ. Крім того, емпіричні дослідження, зокрема роботи Дурема Д., підтверджують, що ПІІ мають позитивний вплив на економічний розвиток лише в тих країнах, де інституційна система є достатньо стабільною та здатною до ефективного управління інвестиціями [4].

Варто відзначити, що ПІІ мають ключову роль у визначенні траєкторії економічного розвитку країн «азійських тигрів». Зокрема, аналіз корейської та тайванської інвестиційних моделей показав, що дипломатичні відносини можуть виступати потужним каталізатором для прискорення торговельних зв'язків між країнами. Розвиток торговельних відносин між Кореєю та Китаєм, зокрема зростання імпорту китайських деталей і компонентів з Кореї з 2003 року, є прикладом того, як ПІІ можуть сприяти економічній інтеграції двох держав, посилюючи їхню взаємну залежність [5].

Однак роль ПІІ в економічному зростанні не завжди є однозначною. Вивчення досвіду Тайваню за період 1952–1980 років показало, що ПІІ сприяли значному технологічному прогресу, однак їхній ефект виявився обмеженим через недоліки в інституційних структурах на певних етапах розвитку [6].

Дослідження Чена Ц., Чанга Л., і Чжана Ю. показало, що ПІІ можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на продуктивність праці, що зумовлено різними

каналами технологічного впровадження. Це підкреслює необхідність врахування специфіки застосування ПІІ та їхнього впливу на виробничі процеси в країнах, що приймають ці інвестиції. У деяких випадках, особливо в умовах обмежених інституційних можливостей, ПІІ можуть навіть мати зворотний ефект на продуктивність [7].

Аналіз, проведений Кімом Д. і Сео Д. з використанням моделі векторної авторегресії для корейської економіки, продемонстрував, що ПІІ мають позитивний вплив на економічне зростання, проте не витісняють внутрішні інвестиції. Це свідчить про важливість ефективної інтеграції зовнішніх і внутрішніх джерел капіталу для забезпечення стабільного та сталого економічного розвитку. Тож, варто відзначити, що оптимальне поєднання ПІІ з внутрішніми інвестиціями є важливим для підтримки довгострокового економічного прогресу [8].

Згідно з дослідженням Масрона Т. А., Зулкафлі А. Х., і Ібрагіма Х., побічні ефекти ПІІ, що впливають на виробничі сектори, можуть мати як позитивний, так і негативний характер, в залежності від галузі. Вони підкреслили, що в окремих секторах економіки притік ПІІ може сприяти економічному зростанню, в той час як в інших секторах може спричинити економічні дисбаланси або негативно впливати на інші виробничі процеси. Це вказує на важливість чіткої політики, яка регулює потік інвестицій, забезпечуючи баланс між різними секторами економіки для максимізації їхнього позитивного впливу [9].

Аналіз зовнішньоторговельної діяльності «азійських тигрів» за період 2000–2020 років показав, що ці країни продовжують зміцнювати свої економічні позиції завдяки експортно-орієнтованій політиці, інвестиціям у технологічну інфраструктуру та адаптації до змін на глобальних ринках. Це дозволило країнам зберегти високі темпи зростання, незважаючи на численні економічні кризи. Технологічна інфраструктура та активне використання ПІІ стали основними факторами економічної стабільності і конкурентоспроможності цих країн [10].

Емпіричні результати, отримані в рамках дослідження макроекономічних факторів, підтвердили, що ключові економічні показники, такі як рівень безробіття, процентні ставки та обмінний курс, мають значний вплив на економічну стабільність і зростання в Гонконгу та Сінгапурі. Результати дослідження Хаге Д. підтвердили важливість технологічного трансферу та накопичення капіталу через прямі іноземні інвестиції для економічного розвитку «азійських тигрів», зокрема Південної Кореї та Тайваню [11]. Технологічні інвестиції і капіталовкладення у виробничий сектор стали основними рушіями економічного прогресу цих країн [12].

Аналіз економічного лідерства та інвестиційного потенціалу країн «азійських тигрів» свідчить про їхню високу стійкість та адаптивність у глобальному економічному середовищі (див. табл. 1). Завдяки продуманим урядовим стратегіям, спрямованим на підтримку інвестицій, розвиток інфраструктури та технологій, ці країни змогли досягти стабільного економічного зростання. Ключовими факторами їхнього успіху є стратегічне географічне розташування, що сприяє інтеграції в міжнародну торгівлю, а також значні інвестиції в інновації, зокрема в технологічні галузі, що дозволяє їм зберігати конкурентоспроможність на глобальних ринках. Високоосвічена та кваліфікована робоча сила є важливим фактором, який підтримує розвиток високотехнологічних секторів. Державна політика, яка включає пільгові податкові режими та підтримку іноземних інвестицій, створює сприятливе середовище для розвитку бізнесу.

Загалом, економічні моделі «азійських тигрів» є ефективними прикладами того, як країни можуть інтегруватися у глобальну економіку, зберігаючи високий рівень розвитку та конкурентоспроможності.

Загальний тренд припливів ПІІ у всі чотири економіки «азійських тигрів» за період з 1990 по 2024 роки має позитивну динаміку з різною інтенсивністю. Гонконг і Сінгапур демонструють стійке зростання, що відображає їхню роль як основних фінансових і торгових хабів у регіоні (див. рис. 1). Вони мали стабільний приплив інвестицій, особливо після 2000 року, завдяки високому рівню інституційної під-

Таблиця 1

**Ключові фактори економічного зростання
та інвестиційної привабливості країн «азійських тигрів»**

Аспект	Гонконг	Сінгапур	Південна Корея	Тайвань
1	2	3	4	5
Економічне зростання та стабільність	Гонконг продемонстрував стабільне зростання економіки завдяки вільним торговим політикам і високому рівню інвестиційної привабливості. Після фінансової кризи 1997 року економіка відновилася швидко, зберігаючи високу конкурентоспроможність.	Економічна стабільність Сінгапуру забезпечена високим рівнем інвестицій та прогресивною політикою, яка активно підтримує технологічне оновлення та економічну диверсифікацію.	Південна Корея має стабільну економіку з високим рівнем ВВП, активно підтримуючи інвестиції в інновації та технології, що сприяє високим темпам економічного розвитку.	Економічна стабільність Тайваню забезпечена високими темпами зростання ВВП, в тому числі через розвиток технологічного сектору і високий рівень інвестицій.
Стратегічне розташування	Розташування Гонконгу забезпечує йому роль ключового торгового хаба для Південно-Східної Азії з вільним доступом до китайського ринку.	Сінгапур розташований у стратегічній точці для міжнародної торгівлі, зокрема у якості логістичного хабу для Азії.	Розташування Південної Кореї на периферії Китаю та Японії сприяє інтеграції в регіональні економічні структури та глобальні ринки.	Розташування Тайваню в південно-східній частині Азії забезпечує йому стратегічний доступ до ключових азійських ринків.
Інфраструктурна готовність та ефективність	Інфраструктура Гонконгу включає високотехнологічні транспортні мережі, розвинуту фінансову систему та вільний доступ до глобальних ринків, що підвищує ефективність економічної діяльності.	Інфраструктура Сінгапуру є однією з найсучасніших у світі, що включає високоякісні комунікаційні, транспортні та енергетичні мережі, які забезпечують ефективність бізнес-операцій.	Інфраструктура країни включає розвинуті транспортні та комунікаційні мережі, що дозволяє забезпечити ефективний доступ до міжнародних ринків.	Інфраструктура країни включає високоякісні виробничі потужності, транспортні мережі та науково-дослідницькі інститути, що сприяють ефективному розвитку економіки.
Інноваційний потенціал та технологічний розвиток	Гонконг активно підтримує технологічні інновації через державну політику, спрямовану на розширення фінансових і комунікаційних послуг, а також через відсутність обмежень на іноземні інвестиції.	Сінгапур активно розвиває інноваційні технології в областях фінансів, медицини та освіти, створюючи умови для розвитку стартапів та залучення іноземних інвестицій.	Південна Корея є лідером у галузі технологічних інновацій, зокрема в електроніці, робототехніці та напівпровідниках, що підвищує її конкурентоспроможність на глобальних ринках.	Тайвань активно підтримує технологічні інновації через державні програми в науково-дослідницькій сфері та створення умов для розвитку ІТ та напівпровідникових виробництв.

Продовження таблиці 1

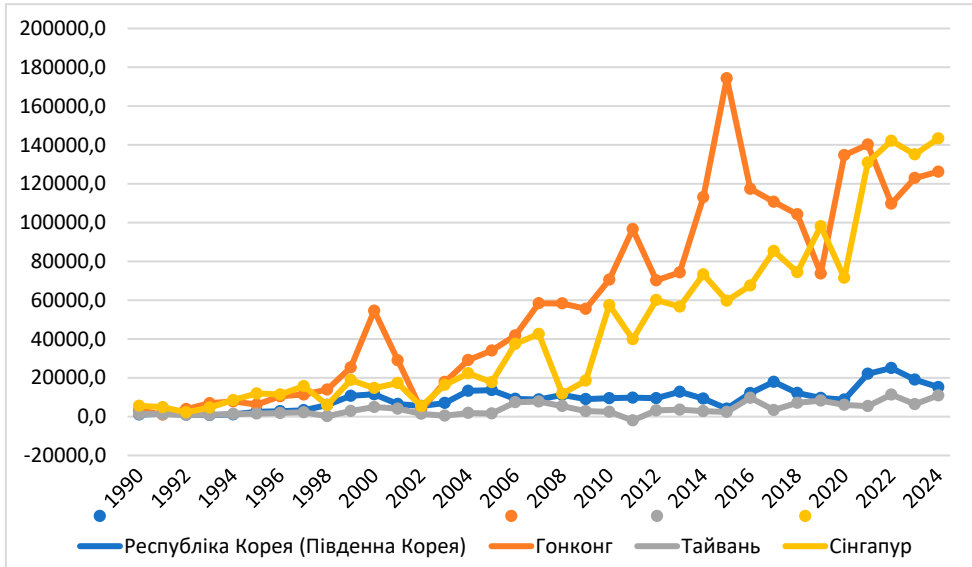
1	2	3	4	5
Робоча сила та її кваліфікація	Робоча сила є висококваліфікованою, з домінуванням англомовних працівників, що забезпечує високий рівень продуктивності в секторі фінансів і технологій.	Робоча сила відрізняється високою освітою та рівнем англійської мови, що дозволяє залучати висококваліфіковані кадри в інноваційні та фінансові сектори.	Робоча сила в відзначається високим рівнем освіти та професіоналізму, зокрема в технологічних і наукових секторах.	Робоча сила є високоосвіченою, зокрема в технічних галузях, що дозволяє зберегти лідерство у виробництві високотехнологічної продукції.
Державна підтримка та регулювання інвестицій	Держава підтримує вільний ринок через мінімальні податкові ставки, надаючи преференції для іноземних інвесторів та міжнародних підприємств.	Держава надає значні субсидії для стартапів і підтримує іноземні інвестиції через податкові пільги та інші фінансові стимули.	Уряд активно підтримує іноземні інвестиції через пільги, гранти та сприяння розвитку виробничих потужностей для міжнародних компаній.	Тайвань надає значні переваги іноземним інвесторам через програми підтримки інвестицій, спрощену процедуру реєстрації бізнесу та податкові пільги.
Моделі економічної індустріалізації	Гонконг демонструє приклад успішної індустріалізації, орієнтуючись на фінансовий сектор і виробництво з високою доданою вартістю.	Сінгапур є прикладом успішної індустріалізації з акцентом на високі технології, фінанси та логістику, що стимулює зростання економіки через експортно-орієнтовані моделі.	Південна Корея продовжує розвивати індустріалізацію через інноваційні технології, зокрема в виробництві електроніки та інших високотехнологічних галузях.	Модель індустріалізації країни зосереджена на виробництві проміжних товарів для інших країн, зокрема в галузі електроніки та машинобудування.

Джерело: сформовано авторами на основі [13]

тримки та прозорості фінансових ринків. Найбільші коливання спостерігаються в періоди глобальних економічних криз, зокрема в 2008 році, коли світова фінансова криза спричинила значне скорочення інвестицій. Однак, варто відзначити, що Гонконг і Сінгапур зуміли швидко відновити обсяги інвестицій, що свідчить про їхню стабільність і здатність адаптуватися до нових економічних умов. Водночас Південна Корея та Тайвань зазнали певних труднощів через зменшення інвестицій в перші роки кризи, але з часом вони змогли відновити обсяги інвестицій, насамперед у високотехнологічні та інноваційні сектори.

Таким чином, дані про припливи ПІІ до «азійських тигрів» підкреслюють їхню здатність залучати інвестиції, попри економічні кризи та політичні виклики. Стійке зростання інвестицій у Гонконгу, Сінгапурі та Південній Кореї свідчить про успішну інвестиційну стратегію цих країн, тоді як Тайвань продовжує демонструвати значні коливання, що залежить від внутрішніх і зовнішніх факторів, зокрема політичної ситуації в регіоні.

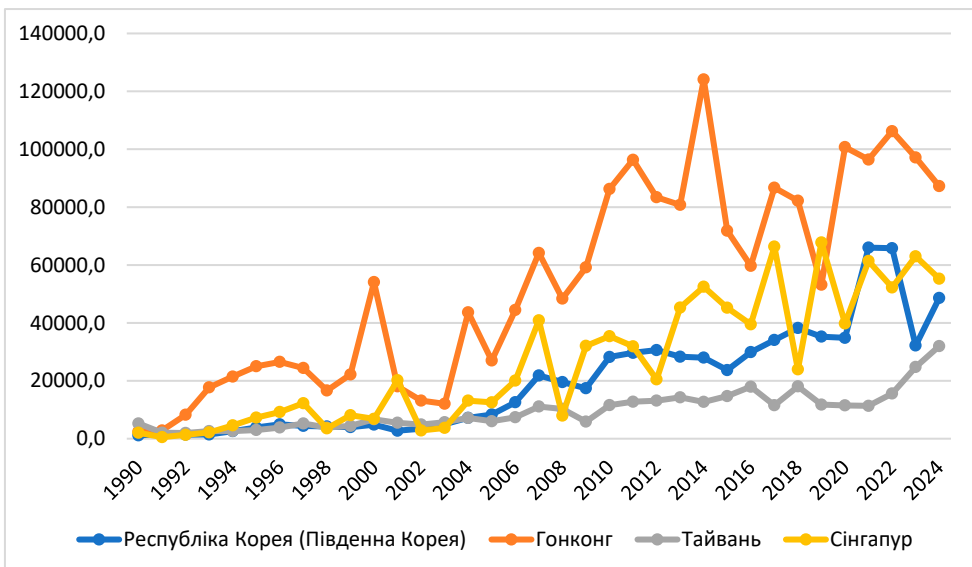
Загальна динаміка впливів ПІІ за період 1990–2024 років з Республіки Кореї (Південної Кореї), Гонконгу, Тайваню та Сінгапуру демонструє певні коливання, які зумовлені внутрішніми економічними факторами, а також зовнішніми економічними і політичними кризами (див. рис. 2). Протягом досліджуваного періоду всі чотири економіки показують загальне зростання впливу ПІІ, при цьому найбільш виразний ріст

Примітка: Дані включають фінансові транзакції через європейські економіки з високим рівнем транзитних потоків.

Рис. 1. Припливи прямих іноземних інвестицій у країнах «азійських тигрів», тисячі доларів, 1990–2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [14]

Примітка: Дані включають фінансові транзакції через європейські економіки з високим рівнем транзитних потоків.

Рис. 2. Відпливи прямих іноземних інвестицій у країнах «азійських тигрів», тисячі доларів, 1990–2024 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [14]

спостерігається у Гонконгу та Сінгапурі, що є свідченням високого рівня інтеграції цих країн у глобальні фінансові ринки. Показники відпливу ПІІ з Гонконгу і Сінгапуру зросли значно в 2000-х роках, що можна пояснити їхньою високою фінансовою активністю і позицією в глобальних фінансових та торгових мережах. Зокрема, ці економіки активно інвестують у різноманітні міжнародні проекти, що також підтверджує їхню стратегічну роль у глобальній економіці.

Аналіз відпливу ПІІ з Південної Кореї та Тайваню показує стабільний, але менш інтенсивний тренд порівняно з Гонконгом та Сінгапуром. У Південній Кореї відпливи ПІІ демонструють стійке зростання, особливо у 2000-х роках, що є результатом значних інвестицій у високі технології, а також розвиток промислової інфраструктури. Підвищення рівня інвестицій з Південної Кореї відзначається в періоди, коли країна активно підтримувала інноваційні та технологічні сектори, що в свою чергу сприяло її економічному розвитку. У випадку Тайваню, відпливи ПІІ мають більш змінний характер. Це може бути пояснено як внутрішньою політичною ситуацією, так і змінами у зовнішній політиці, що суттєво впливали на інвестиційні потоки. У певні роки спостерігається значне зниження відпливів, що можна пояснити економічними труднощами та обмеженнями у співпраці з іншими країнами через геополітичні фактори, зокрема взаємини з Китаєм.

Фінансова криза 2008 року мала серйозний вплив на економіки «азійських тигрів». Відпливи ПІІ різко скоротились, зокрема в Сінгапурі та Гонконгу, де показники відпливів знизились до мінімальних значень. Однак завдяки стійким економічним стратегіям та стабільності фінансових систем, ці країни змогли швидко відновити обсяги відпливів і повернутися до лідируючих позицій серед азійських економік.

Таким чином, аналіз відпливу ПІІ з Гонконгу, Сінгапуру, Південної Кореї та Тайваню протягом 1990–2024 років свідчить про важливість цих економік як активних учасників глобальних інвестиційних потоків. Усі чотири країни продовжують активно інвестувати в інші ринки, сприяючи глобальній економічній інтеграції та підтримуючи високий рівень розвитку технологічних та фінансових секторів на міжнародному рівні.

Висновки. Проведений теоретичний та емпіричний аналіз економічного лідерства та інвестиційного потенціалу країн «азійських тигрів» дозволяє зробити низку важливих висновків щодо ролі ПІІ у їх економічному розвитку. Аналіз показав, що головним фактором стрімкої трансформації економік цих країн стало ефективне залучення та використання ПІІ, що сприяло інтеграції цих економік у глобальні торгові та інвестиційні мережі.

Встановлено, що ключовими факторами, які забезпечують високий рівень абсорбційної здатності цих країн, є висока якість інституцій, наявність кваліфікованої робочої сили, що підтримує технологічний прогрес, а також розвиток інфраструктури, яка сприяє ефективному залученню інвестицій. Дослідження показало, що ПІІ позитивно впливають на структурні зміни в економіці, особливо в таких секторах, як технології, фінанси та інновації, проте ефективність їхнього використання значною мірою залежить від рівня розвитку інституційних структур і здатності країн ефективно управляти цими інвестиціями. Емпіричні результати підтверджують, що ПІІ мають позитивний вплив на економічне зростання, однак цей ефект не є універсальним і може варіюватися в залежності від специфіки кожної країни, її інституційних особливостей та здатності до технологічного прогресу.

Практичне значення отриманих результатів полягає в можливості використання цих висновків для розробки рекомендацій щодо вдосконалення інвестиційної політики та державних стратегій стимулювання інноваційного розвитку в інших країнах, зокрема щодо удосконалення інституційних умов для залучення та ефективного використання прямих іноземних інвестицій. Отримані результати можуть стати підґрунтям для подальших наукових досліджень, спрямованих на вдосконалення механізмів залучення та ефективного використання ПІІ, аналіз інституційних умов для розвитку інвестиційної привабливості та оцінку впливу інвестицій на структурні зміни в економіках країн, що розвиваються.

Список використаних джерел:

1. IMF. *Asia's Recovery in the Global Context. In Asia and Pacific Regional Economic Outlook: October 2009*. International Monetary Fund, Washington, DC, 2009.
2. Borensztein E., De Gregorio J., Lee J.-W. How does foreign direct investment affect economic growth? *Journal of International Economics*. 1998. Vol. 45. № 1. P. 115–135. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0022-1996\(97\)00033-0](https://doi.org/10.1016/S0022-1996(97)00033-0)
3. World Bank. *Global Economic Prospects and the Developing Countries 2001: Making Trade Work for the World's Poor*. World Bank, 2001. URL: <https://hdl.handle.net/10986/14779> (дата звернення: 25.09.2025).
4. Durham J. B. Absorptive capacity and the effects of foreign direct investment and equity foreign portfolio investment on economic growth. *European Economic Review*. 2004. Vol. 48. № 2. P. 285–306. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0014-2921\(02\)00264-7](https://doi.org/10.1016/S0014-2921(02)00264-7)
5. Hong D. S., Kung M., Tsao L., Yang C., Kao J., Liu Y., ... Kyeong K. Study on Korean and Taiwanese Investment Patterns in China. A Joint Research Project by Taiwan Institute of Economic Research and Samsung Economic Research Institute, 2007.
6. Ranis G., Schive C. Direct foreign investment in Taiwan's development. *Foreign Trade and Investment: Economic Development in the Newly Industrializing Asian Countries*. 1985. P. 85–137.
7. Chen C., Chang L., Zhang Y. The role of foreign direct investment in China's post-1978 economic development. *World Development*. 1995. Vol. 23. № 4. P. 691–703. DOI: [https://doi.org/10.1016/0305-750X\(94\)00143-M](https://doi.org/10.1016/0305-750X(94)00143-M)
8. Kim D. D. K., Seo J. S. Does FDI inflow crowd out domestic investment in Korea? *Journal of Economic Studies*. 2003.
9. Masron T. A., Zulkaffi A. H., Ibrahim H. Spillover effects of FDI within manufacturing sector in Malaysia. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2012. Vol. 58(12). P. 1204–1211. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.09.1102>
10. Bozkurt T., Karaköy Ç. International trade review of Asian Tigers countries (2000–2020). *Journal of Process Management and New Technologies*. 2022. Vol. 10(1–2). P. 52–69. DOI: <https://doi.org/10.5937/jpmnt10-37249>
11. Hauge J. Should the African lion learn from the Asian tigers? A comparative-historical study of FDI-oriented industrial policy in Ethiopia, South Korea and Taiwan. *Third World Quarterly*. 2019. Vol. 40(11). P. 2071–2091. DOI: <https://doi.org/10.1080/01436597.2019.1629816>
12. Zahid G., Nasir H., Ahmad M. H. Asian Tiger's economic progression and Influence of Sectoral FDI. *Pakistan Journal of Humanities and Social Sciences*. 2022. Vol. 10(3). P. 1006–1014. DOI: <https://doi.org/10.52131/pjhss.2022.1003.0264>
13. Four Asian Tiger Countries: What Is Their Role in Global Expansion? Pebl. 2023. URL: <https://hellopebl.com/resources/blog/why-four-asian-tigers-should-be-on-your-radar/> (дата звернення: 25.09.2025).
14. World Investment Report 2025: International Investment in the Digital Economy. UNCTAD. 2025. URL: <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025> (дата звернення: 25.09.2025).

References:

1. IMF. (2009) *Asia's Recovery in the Global Context. In Asia and Pacific Regional Economic Outlook: October 2009*. International Monetary Fund, Washington, DC.
2. Borensztein E., De Gregorio J., Lee J.-W. (1998) How does foreign direct investment affect economic growth? *Journal of International Economics*, vol. 45, no. 1, pp. 115–135. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0022-1996\(97\)00033-0](https://doi.org/10.1016/S0022-1996(97)00033-0) (accessed September 25, 2025).
3. World Bank. *Global Economic (2001) Prospects and the Developing Countries 2001: Making Trade Work for the World's Poor*. World Bank. Available at: <https://hdl.handle.net/10986/14779> (accessed September 25, 2025).
4. Durham J. B. (2004) Absorptive capacity and the effects of foreign direct investment and equity foreign portfolio investment on economic growth. *European Economic Review*, vol. 48, no. 2, pp. 285–306. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0014-2921\(02\)00264-7](https://doi.org/10.1016/S0014-2921(02)00264-7) (accessed September 25, 2025).
5. Hong D. S., Kung M., Tsao L., Yang C., Kao J., Liu Y., ... Kyeong K. (2007) Study on Korean and Taiwanese Investment Patterns in China. A Joint Research Project by Taiwan Institute of Economic Research and Samsung Economic Research Institute.

6. Ranis G., Schive C. (1985) Direct foreign investment in Taiwan's development. In *Foreign Trade and Investment: Economic Development in the Newly Industrializing Asian Countries*, pp. 85–137.
7. Chen C., Chang L., Zhang Y. (1995) The role of foreign direct investment in China's post-1978 economic development. *World Development*, vol. 23, no. 4, pp. 691–703. DOI: [https://doi.org/10.1016/0305-750X\(94\)00143-M](https://doi.org/10.1016/0305-750X(94)00143-M) (accessed September 25, 2025).
8. Kim D. D. K., Seo J. S. (2003) Does FDI inflow crowd out domestic investment in Korea? *Journal of Economic Studies*.
9. Masron T. A., Zulkafli A. H., Ibrahim H. (2012) Spillover effects of FDI within manufacturing sector in Malaysia. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, vol. 58(12), pp. 1204–1211. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.09.1102> (accessed September 25, 2025).
10. Bozkurt T., Karaköy Ç. (2022) International trade review of Asian Tigers countries (2000–2020). *Journal of Process Management and New Technologies*, vol. 10(1–2), pp. 52–69. DOI: <https://doi.org/10.5937/jpmnt10-37249> (accessed September 25, 2025).
11. Hauge J. (2019) Should the African lion learn from the Asian tigers? A comparative-historical study of FDI-oriented industrial policy in Ethiopia, South Korea and Taiwan. *Third World Quarterly*, vol. 40(11), pp. 2071–2091. DOI: <https://doi.org/10.1080/01436597.2019.1629816> (accessed September 25, 2025).
12. Zahid G., Nasir H., Ahmad M. H. (2022) Asian Tiger's economic progression and Influence of Sectoral FDI. *Pakistan Journal of Humanities and Social Sciences*, vol. 10(3), pp. 1006–1014. DOI: <https://doi.org/10.52131/pjhss.2022.1003.0264> (accessed September 25, 2025).
13. Pebl. (2023) Four Asian Tiger Countries: What Is Their Role in Global Expansion? Available at: <https://hellopebl.com/resources/blog/why-four-asian-tigers-should-be-on-your-radar/> (accessed September 25, 2025).
14. UNCTAD. (2025) *World Investment Report 2025: International Investment in the Digital Economy*. Available at: <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025> (accessed September 25, 2025).

Стаття надійшла: 29.08.2025

Стаття прийнята: 26.09.2025

Стаття опублікована: 31.10.2025